

Arrest

nr. 186 848 van 16 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A.S.S., bent een Afghaan van Pashtoun origine, van de Musakhil stam. U verklaart op X 1378 (omgezet naar de westerse kalender X1999) geboren te zijn. Uw geboortedatum is na een botscan gewijzigd naar X1994. U bent een soennitische moslim. U spreekt Pashtoun en in mindere mate Dari en Engels. U woonde onafgebroken tot uw vertrek in Abaachakil, een subdorp van het dorp X, in het district Surobi van de provincie Kabul. Uw moeder woont er nog steeds samen met uw zus (11j) en twee broers (15j, 14j). Uw oudste zus (20j) woont samen haar man in het dorp X in hetzelfde district. Ongeveer 20 dagen na uw vertrek uit Afghanistan werd uw vader thuis vermoord door de taliban. Uw oom A. van vaderskant woont samen met zijn gezin naast uw huis en ondersteunt uw familie na het

overlijden van uw vader. U studeerde tot uw 9de jaar aan het Wakil Ghulam Sadiq Khan Lyceum toen u Afghanistan verliet. Tijdens de schoolvakanties hebt u twee keer bij uw oom A.D. van moederskant gewoond in Arzan Qimat, provincie Kabul, om Engels te leren.

R.M., de stiefbroer van uw vader, woont ook naast uw huis. Deze oom had ruzie met uw vader over een stuk grond dat ze geërfd hebben van uw grootvader. Uw oom R.M. claimde dat hij minder land gekregen heeft dan hij had moeten krijgen. R.M., die naar uw mening connecties heeft met de taliban, rapporteerde valselijk aan de taliban dat u een spion was voor de overheid omdat u in de schoolvakanties naar Kabul trok. Op een van de laatste dagen van de ramadan (juni-juli 2015) kwamen de taliban bij u thuis toen u bij uw zus logeerde. Ze vroegen naar u. Uw vader zei dat u terug ging komen. De volgende ochtend stuurde hij uw oom naar uw zus om u te zeggen dat u niet naar het dorp mocht komen. U moest naar uw oom gaan, in Arzan Qimat. U bleef daar een maand ondergedoken en dacht dat de problemen zouden verdwijnen. In samenspraak met uw oom A.D. en uw vader besliste u toch het land uit te vluchten. In augustus 2015 verliet u Afghanistan en op 22 september 2015 kwam u in België aan waar u de volgende dag asiel aanvraagde. U vernam onderweg in Oostenrijk van uw moeder dat uw vader vermoord was door de taliban.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag zijn dat aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Ten eerste was u niet duidelijk over hoeveel keer de taliban naar uw huis kwamen. In het begin van het gehoor bij het CGVS gaf u aan dat ze enkele keren kwamen (CGVS gehoorverslag pag. 8) terwijl u later herhaaldelijk zei dat ze maar één keer kwamen (CGVS p. 14 en p. 16). Geconfronteerd hiermee, herhaalde u enkel dat de taliban maar één keer kwamen. Volgens uw verklaringen zouden de taliban voor de eerste keer gekomen zijn toen u bij uw zus logeerde. Later zouden ze uw vader in het dorp gezien hebben en ermee gesproken hebben. Bij hun laatste bezoek bij u thuis, na uw vertrek, zouden ze uw vader vermoord hebben. Gezien het over de kern van uw asielrelaas gaat, wordt van u verwacht dat u weet hoeveel keer uw familie benaderd werd door de taliban. Uw wisselende verklaring hieromtrent schaadt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate.

Ten tweede kon u geen gedetailleerde beschrijving geven van de moord op uw vader. Uw vader zou thuis vermoord zijn door de taliban na uw vertrek. U was in Oostenrijk toen uw moeder het nieuws gaf aan de telefoon. U kon hierover echter maar weinig details geven. Taliban zouden gekomen zijn bij u thuis en gevraagd hebben aan uw vader waarom hij u weggestuurd had. Toen uw vader met hen in discussie ging, zouden ze op hem geschoten hebben. Het is onduidelijk waarom de taliban het nodig vonden uw vader daarvoor te doden. Uw moeder, uw broers en uw oom van vaderskant zouden op dat moment thuis zijn geweest. Gevraagd of iedereen thuis dit incident gezien had, antwoorde u dat u het niet wist omdat u het niet gevraagd hebt (CGVS p. 7). Nochtans hebt u zelf met uw moeder gesproken in Oostenrijk. Gevraagd of u hier meer over kon vertellen, zei u dat u geen verdere informatie had (CGVS p. 7). Daarnaast wist u niet hoeveel keer op uw vader geschoten is geweest. Verder wist u ook niet wanneer het precies is gebeurd (CGVS p. 7) omdat u het niet gevraagd hebt. Gevraagd naar de redenen waarom u dit niet vroeg, zei u gewoon dat er geen redenen voor is. Meermaals gevraagd of u hier iets meer over kon zeggen, gaf u als antwoord dat u er niets meer over kunt vertellen (CGVS p. 7, p. 16). Verder wist u ook niets specifiek over de begrafenis van uw vader. U wist ook niet of uw oom, die volgens uw mening achter de beschuldigingen zat en dus ook achter de moord op uw vader, aanwezig was op de begrafenis (CGVS p. 12). Geconfronteerd hiermee, zei u dat u geen specifieke informatie heeft over de begrafenis en beschreef u hoe een gewone begrafenis in Uzbin ging (CGVS p. 12). Bovendien hebt u de moord op uw vader niet vermeld in uw eerste gehoor op DVZ. Het feit dat uw vader overleden is, is wel genoteerd (Verklaring DVZ p. 5; zie fiche NBMV in administratief dossier) maar er is geen enkele melding gemaakt van het feit dat hij vermoord is door de taliban. Geconfronteerd met deze omissie, zei u dat u kort moest zijn en dan dat u het verteld heeft maar dat het niet opgeschreven is (CGVS p.). Dit is geen valabele verklaring gezien u in het begin van het interview bij het CGVS gevraagd werd of u opmerkingen had bij uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar verklaarde u dat u al uw belangrijke problemen in het kort hebt kunnen vertellen (gehoorverslag CGVS p. 2). Gezien de moord op uw vader een cruciaal aspect is van uw asielrelaas, schaden dergelijke vaagheden en omissies de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate. U slaagt er dus niet in elementen aan te brengen die het Commissariaat-generaal ervan overtuigen dat uw vader vermoord is door de taliban.

Ten derde, kon u ook weinig informatie geven over de betrokkenheid van uw oom R.M. bij de taliban. Gevraagd over zijn connectie met de taliban vertelde u dat hij geen specifieke connectie had

met de taliban (CGVS p. 10). U kon enkel aanhalen dat de taliban in uw dorp wandelden en dat uw oom R.M. soms met hen rondhing. Hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat uw oom daadwerkelijk banden had met de taliban of zelfs voor hen werkte. Gevraagd of u weet wat hij voor de taliban zou doen, zei u dat u het niet weet (CGVS p. 11). Daarenboven wijzigde u uw verklaring van uw eerste interview. Daar verklaarde u dat uw oom voor de taliban werkte (Vragenlijst CGVS, p. 1), terwijl u in uw interview bij het CGVS meedeelde dat hij geen talib was, maar dat hij connecties had met de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 10). Geconfronteerd met deze wijziging, verklaarde u enkel dat u het niet zo gezegd hebt in uw eerste interview (CGVS p. 14). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring volstaat echter niet om deze tegenstrijdigheid te verklaren. Er dient te worden vastgesteld dat deze vaagheden de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees om gedood te worden door toedoen van uw oom en de taliban ernstig aantasten.

Ten vierde, nam u al van het begin aan dat uw oom die connecties had met de taliban achter de beschuldiging van spionage jegens uw persoon zat. Hiervoor baseert u zich louter op een dorpeling die gezegd had dat het uw oom was (CGVS p. 10, p. 14). Verder redeneerde u dat uw oom de verantwoordelijke was omdat uw familie enkel met deze oom problemen had (CGVS p. 14). Het is dan ook frappant dat uw oom die achter deze feiten zat die geleid hebben tot uw vlucht uit het land en tot de moord op uw vader, nog steeds naast uw huis woont waardoor uw familieleden met hem nog steeds in contact zijn (CGVS p. 11). Nog opvallend is ook het feit dat u regelmatig contact opneemt met uw familieleden zonder nog te vragen of u nog steeds gezocht wordt door de taliban, noch werd u hierover geïnformeerd door uw familie (CGVS p. 8). U blijkt slechts te vermoeden dat u nog gezocht wordt. Deze feiten samen relativeren de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in aanzienlijke mate waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalde.

Dat de taliban uw oom trouwens zomaar zouden geloven toen hij u valselijk beschuldigde van spionage is ook niet plausibel en dit om verschillende redenen. U werd beschuldigd van spionage omdat u enkele keren naar Kabul trok. De laatste keer toen u in Kabul was, was echter 8-9 maand voordat de dreigingen begonnen. U verklaart geen kennissen te hebben bij de overheid (CGVS p. 15). Als student bent u maar twee keer in uw leven naar Kabul geweest om Engels te leren, zo beweerde u. Met deze zwakke argumenten zou uw oom, de taliban niet kunnen overtuigen, te meer hij blijkbaar geen talib is waardoor hij mogelijk snel het vertrouwen van de taliban kon winnen. Geconfronteerd hiermee, zei u dat de taliban de mensen met dergelijke claims een eed deed zweren. Als iemand zweert dat wat ze zeggen juist is, geloven ze hem. Gevraagd of uw oom gezworen heeft, zei u dat u het niet weet (p. 15). Verder verklaarde u dat er over u gezegd werd dat u geld kreeg van de overheid terwijl u zich later verbeterde en zei dat ze het niet gezegd hebben in uw geval, maar dat de taliban op deze manier zouden denken (CGVS p. 16).

Wegens bovenstaande vaagheden en incoherente verklaringen kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw asielrelaas. U slaagde er evenmin in uw verklaringen aannemelijk te maken op basis van documenten. U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst of asielrelaas zou kunnen staven terwijl in uw situatie redelijkerwijs kan verwacht worden dat u minstens uw identiteit kunt aantonen. Als reden voor het ontbreken van documenten gaf u aan dat u niet in de mogelijkheid bent om documenten te laten sturen (gehoorverslag CGVS p. 12). Uw taskara zou nog thuis in Uzbin zijn. Maar uw oom A. met wie uw familie samenwoont, zou uw moeder en uw broers niet alleen thuis willen laten om dit op te sturen. Nogmaals gevraagd of u documenten kan laten sturen, herhaalde u dat het niet mogelijk is (CGVS p. 17). Er dient te worden opgemerkt dat deze geen geldige redenen zijn. U zei dat uw familieleden geen problemen hebben met de taliban. Het is dan ook niet aannemelijk dat uw oom ze niet alleen thuis wil laten om voor enkele uren naar het districtscentrum te gaan om u post te bezorgen. Daarnaast verklaarde u dat uw zus die op vijf minuten afstand woont van het districtscentrum regelmatig op bezoek gaat bij uw familie. Zij zou ook in staat zijn om post te sturen. U hebt ook een broer van 15 jaar die in staat zou zijn om zich even naar het postkantoor te begeven. Bovendien hebt u ook een oom die in Kabul woont aan wie uw familie een enveloppe zou kunnen leveren. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het is de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende zichzelf en zijn verleden. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit. Er dient te worden geconcludeerd dat u niet heeft voldaan aan deze plicht.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat er uit de provincie Kabul nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt, concentreert zich voornamelijk in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afgaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Verweerster stelt dat verzoeker niet zou hebben vermeld bij DVZ dat zijn vader werd gedood door de Taliban (p. 2, stuk 1), terwijl verzoeker zulks wel degelijk had vermeld (p. 3, stuk 3). Verweerster mag geen gevolgen hechten aan haar eigen foutieve lezing van de fiche van DVZ."

2.1.1.2. In een tweede middel stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat het niet plausibel is dat de Taliban zomaar de beschuldigen van de oom van verzoeker, R.M., nopens spionage zou geloven (p. 2, stuk 1). Enige tijd geleden werd door de Taliban zelfs een eigen lid vermoord enkel maar op basis van beschuldigen van de gewone bevolking. Verweerster heeft geen enkele grond om aan te nemen dat de Taliban de gewone burgers niet zou geloven als ze ten aanzien van iemand beschuldigen uiten. De aanname van verweerster is niet ernstig."

2.1.1.3. In een derde middel stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Dat de zuster van verzoeker op 5 minuten van districtscentrum van Surobi woont kan goed zijn, doch aldaar is helemaal geen postkantoor. Van Surobi is het 1 uur rijden naar Kabul. De jongere broer van 15 jaar woont in Uzbin. Dat is 3,5 uur rijden naar Kabul. Dat broer en zus deze gevaarlijk routes niet wensen / kunnen ondernemen, kan verzoeker niet worden tegengeworpen. Dat verzoeker niet over zijn taskara beschikt/ kan beschikken, houdt niet in dat verzoeker niet vervolgd wordt in zijn land noch dat hij niet zou moeten vrezen voor ernstige schade bij terugkeer."

2.1.1.4. In een vierde middel stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Dat oom R.M. "werkte" voor de Taliban, dan wel "connecties" had met de Taliban is op zich geen tegenstrijdigheid, zoals verweerster stelt (p. 2, stuk 1) en tast hoegenaamd niet de geloofwaardigheid aan van verzoeker."

2.1.1.5. In een vijfde middel stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Verzoeker is afkomstig uit het district Surobi. Verweerster geeft zelf aan dat het geweld zich situeert in het district Surobi (p. 3, stuk 1)"

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift zijn "fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling" (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd en dat zijn vader na zijn vertrek door hen werd vermoord. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geen coherente verklaringen aflegde over het aantal keer dat de taliban naar zijn huis zouden zijn gekomen, (ii) zijn kennis van de moord op zijn vader onaannemelijk beperkt is en hij deze moord niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ), (iii) hij onaannemelijk weinig informatie kon verschaffen over de betrokkenheid van zijn oom R.M. bij de taliban, (iv) het niet aannemelijk is dat zijn oom R.M. nog steeds naast zijn familie woont, die er nog steeds contact mee hebben, temeer daar verzoeker zelf niet informeert naar de evolutie van zijn problemen wanneer hij zijn familie contacteert, (v) het niet aannemelijk is dat de taliban de valse beschuldiging van spionage van zijn oom R.M. zomaar zouden geloven, en (vi) hij geen afdoende reden kan aanvoeren voor het feit dat hij geen documenten kan voorleggen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift geenszins in slaagt de motieven uit de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoeker stelt dat hij op de DVZ wel degelijk melding maakte van de moord op zijn vader door de taliban, kan hij worden gevolgd (verzoekschrift, stuk 3). Doch op zich doet dit geen afbreuk aan het feit dat verzoekers verklaringen over het aantal keren dat de taliban naar zijn huis kwamen incoherent zijn en dat de kennis van de moord op zijn vader onaannemelijk beperkt is. Er dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Waar verzoeker stelt dat verweerder geen enkele grond heeft om aan te nemen dat de taliban gewone burgers niet zouden geloven wanneer ze iemand beschuldigen, verliest hij uit het oog dat *in casu* terecht wordt gewezen op het feit dat verzoekers oom R.M. slechts zwakke argumenten had om de taliban te overtuigen van de geloofwaardigheid van zijn valse beschuldiging ten aanzien van verzoeker. Verzoeker brengt verder geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering dat enige tijd geleden een talib werd vermoord door de taliban naar aanleiding van beschuldigingen van de gewone bevolking. Tevens laat hij na de concrete omstandigheden van deze moord uiteen te zetten, zodat niet kan worden nagegaan of er eventuele gelijkenissen zijn met het door verzoeker aangevoerde asielrelaas. Verder brengt verzoeker eveneens geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering dat er in het districtscentrum van Surobi geen postkantoor zou zijn. Waar verzoeker stelt dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid tussen zijn verklaring dat zijn oom voor de taliban “werkte” dan wel er “connecties” mee had, komt hij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, zonder evenwel *in concreto* uiteen te zetten waarom deze gevolgtrekking volgens hem onjuist zou zijn, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer. Er dient immers op gewezen dat er, gelet op de Afghaanse context, wel degelijk een belangrijk verschil bestaat tussen iemand die actief voor de taliban werkt en iemand die er enkel connecties mee heeft.

Behalve het motief betreffende de melding door verzoeker van de moord op zijn vader op de DVZ, blijkt uit het voorgaande dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze overige motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat er uit de provincie Kabul nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt, concentreert zich voornamelijk in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op

ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan erop te wijzen dat hij uit het district Surobi afkomstig is en dat verweerder er zelf op wijst dat het geweld in de provincie Kabul zich daar concentreert. Verzoeker verliest evenwel uit het oog dat verweerder er tevens terecht op wijst dat het geweld er doelgericht van aard is. Verzoeker brengt verder geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald zou zijn. Aldus wordt de hiervoor geciteerde analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER